

vægt på, når regeringen mener, at der ikke er tale om en skat.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil meget gerne have, så udvalget kan få den helt korrekte begrundelse, at vi sikrer, at vi i besvarelsenerne til udvalget får inddraget Skatteministeriet, sådan at udvalget med det samme kan få den rigtige tekniske forklaring i forhold til spørgsmål om skat/ikke-skat og i forhold til, at det ikke er en forsikring, men netop en sikringsordning, som hr. Løgstrup Madsen meget rigtigt har registreret at det også hedder i forslaget.

Men igen: Det er et forslag, som også er ønsket af arbejdsmarkedets parter, fordi man ellers kan få problemer med det skadesdirektiv, der ligger, og derfor kan man sige, at det, som jeg sagde før, ikke er et politisk forslag, men et forslag, som giver vores erhvervsliv nogle bedre vilkår. Jeg vil også mene, at vi i Socialudvalget har brug for at diskutere, hvordan man gør det så gennemskueligt og forståeligt, og hvordan man sikrer, at regelsættet også er så teknisk korrekt som muligt.

Så jeg vil foreslå, at vi tager de her definitionsspørgsmål i udvalget i stedet for her i Folketingssalen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Etablering af en belønningsordning for arbejdsgivere, der gør en særlig arbejdsmiljøindsats).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 26/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrlund (S):

Den ændring af arbejdsmiljøloven, som her foreslås, skal ses i sammenhæng med det lovforslag, som vi jo lige har behandlet her i Tinget. Der er jo en sammenhæng mellem arbejdsskader og arbejdsmiljø.

I Socialdemokratiet er vi i modsætning til visse andre meget bevidste om denne sammenhæng. Sidste år blev der anmeldt ca. 50.000 arbejdsulykker, og der blev anmeldt ca. 15.000 arbejdsbetingede lidelser og erhvervs sygdomme. Disse tal ser vi på med meget stor alvor, vel vidende at tallene langtfra fortæller hele sandheden. Langtfra alle ulykker og – i særdeleshed – arbejdsskader bliver anmeldt.

Det danske samfund kan ikke være disse tal bekendt. De økonomiske omkostninger kan gøres op, og de er blevet gjort op: ikke under 25 mia. kr., siger alle eksperter. De menneskelige omkostninger derimod, svie og smerte, er uhyggeligt store og kan slet ikke gøres op. Samlet set er det en helt gal udvikling, vi er inde i, og derfor arbejder vi i Socialdemokratiet målrettet på at nedbringe disse omkostninger.

I foråret 1997 vedtog et ansvarligt og bevidst flertal her i Folketinget en række ændringer af arbejdsmiljøloven. Nogle har talt om, at der var tale om pisk til arbejdsmarkedet. Dertil er kun at svare: Javel, det kan godt være, men det var tiltrængt.

Det lovforslag, vi her behandler, kan med rette betegnes som en gulerod til arbejdsmarkedet. Kernen i det her forslag er, at arbejdsgivere, der gør noget ekstraordinært for at forbedre arbejdsmiljøet på deres virksomheder, de, som gennemfører endnu skarpere og bedre regler end dem, vi laver her i Folketinget, kan få belønning i form af lavere bidrag til sikringsordningen. Det er en god idé, og jeg synes, det er et godt princip.

Derved har jeg næsten afsløret, at vi i den socialdemokratiske gruppe støtter dette lovforslag, selv om der er elementer i lovforslaget, vi gerne havde set anderledes. Der er to hovedkriterier, der skal opfyldes for at opnå belønning, for det første at arbejdspladsen skal opfylde alle regler og normer i gældende lovgivning, og for det andet at arbejdspladsen skal have iværksat aktiviteter og forbedringer, der ligger ud over gældende lov- og regelkrav. Er man på arbejdspladsen kommet så langt, og opfylder man i øvrigt de kriterier, som de nye branchearbejds-